

писалъ единъ пѣтъ тѣй, чи ми ся падна единъ папагаль, какво хубаво хоротуваше! А сега туку, като излезохъ незнамъ отъ гдѣ подушили за тая лотерія, чи като трагнаха подирями хиляда съ желтицы въ рѣще тѣ! единъ ми дума пиши 40 имена за честь та на любовница та ми, други ми дума пиши 60, тогива ми доди на ума, чи ся спуснахъ при васъ за да пишете юше 5—6 имена: защо сетиѣ не можете свари.

М. — Твърдѣ хубаво (писва) 21, 22, 23, 24, 25, за честь та на Радка.

В. — Хж, сега е добрѣ, ако щете пишете и три имена за честь та на любовница та си, не е лошева работа, и азъ писахъ еднѣждѣ тѣй, ачи ми ся падна едно агне, ма колко бѣше пѣстро!

М. — Тѣй я! е да пишѣ инди и азъ. (писва) 32, 33, 34. За честь та на любовница та ми. На, ти юше три и косаря.

Б. М. — Боже мой, той има желтицы съ чювали!

М. — Ма азъ гледамъ чи юше никой другъ не ся е писалъ.

В. — Е, хубава работа! чи мене за толко безуменьли ма имате; да оставя други тѣ да ся подпишѣтъ, доронесте ся подписали ваше благородіе, ами ако щете я, пишете и три имена за Радкенъ баща: защо ако ся падни сахатя на него, много ще ся удѣлжи.

М. — Добрѣ казвашъ (писва) 37, 38, 39. За Сжбюва та честь.

В. — И 40 тѣ нѣкой пѣтъ е честито, азъ единъ пѣтъ зехъ единъ пръстенъ.

М. — Тѣй я! е да пишѣ инди (писва) За честь та на (мысли малко, ачи сетиѣ писва) на нашія петель. Добрѣ ли го намыслихъ?

В. — Чи пытаиѣ ли иска; хиляда години да мысляхъ, не можяхъ го измысли. (сега пѣкъ дума на Михаля скритоѣ.